

Opholdet paa Straffeanstalterne, og da der ingen Grund er til at flytte denne Udgift fra Staten til Kommunerne, har man foreslaaet Omkostningerne paalagte Staten ved Anbringelse efter § 9 b.

Naar man ikke ogsaa har fulgt den samme Regel ved § 9 d, er Grunden den, at der for dette Forholds Vedkommende allerede haves en Regel, som man ikke har villet fravige. Udgifterne ved Forplejning og Bevogtning af sindssyge, der ere farlige for den offentlige Sikkerhed, blive nemlig for Tiden — mod Krav paa Refusion hos den paagældende, hvis han er i Stand til at betale — at udrede af Amtsrepartitionsfonden eller ved Ligning paa Amtets Købstæder, efter som den paagældendes Forsørgelseskommune er en Land- eller en Købstadkommune. Hvis den sindssyges Anbringelse ikke sker ifølge en Dom, og Anbringelsen sker ikke blot som Sikkerhedsforanstaltning, men tillige som Forsørgelsesforanstaltning, maa Forsørgelseskommunens Fattigvæsen dog udrede en Part af Omkostningerne. Efter disse Regler blive altsaa Omkostningerne at udrede for dem, der efter § 7, 2. Punktum, ere overflyttede fra Sindssygehospital til Helbredelsesanstalt, eller som ere anbragte efter § 9 d; og de efter § 9 c anbragte bør da formentlig følge samme Regel. Endelig bør Omkostningerne ved Anbringelse efter § 9 e vistnok følge de hidtil gældende Regler.